

மாரியம்மன் உற்பத்தி

BY
C

சுரஸ்வதி புத்தகசாலை
175. செட்டியார் திதுவே
கொழும்பு.

தேவி துணை

சகல சமயத்தாருக்கும் பொதுவரன மாரியம்மன் உற்பத்தி

மாரியம்மன் காவியமும், குஞ்சத்தியும் சகல விஷ சன்னி
முதலியலைகளும் குளை அடியும் அடங்கியது.

விநாயகர் துதி

உகத்துக் காதியாய் தேவருக்காந்தியாய் உலாவச்
சுகத்துக் காதியாய் சுரர்களுக் கீசராய் சுடரும்
மகத்துக் கீசராய் கணங்களுக் கீசராய் மதிப்போர்
அகத்துக் கூடிய கணேச நின்னடியினைத் தொழுவோம்.

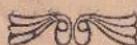
கப்பிரமணியர் துதி

ஓராறு சென்னி ஒருமுநுகா வென்பதற்குத்
தீராத வல்பினினோய் திருமே போராட
கொக்கரித் துடற்கறுத்து கொக்கரக்கரைத்துணித்த
விக்கிர் திருக்கரத்து வேலே.

முகவுரை.

இந்துல் உலகத்திலுள்ள ஆண்மாக்களுக்கு வினைப்பகு
தியினுல் வினையாப்பிரகாரமாக உண்டாகும் அவ்வதையா
சிய சாம், கண்ணோய், வைகுரியென்னும் தொற்று நோய்
கண்ணாரு, நாத்திருஷ்டி, சின்னம்மை, பெரியம்மை, முதலிய
நாலாமிரத்து நானாற்று நாற்பத்தெட்டடு வியாதிகளும், மாட்டு
ஆட்டுப் பட்டிகளில் உண்டாகும் கூப்பிடுவானென்னும்
கோதாரி நோய் முதலியவைகளும் நம்மிது சத்துருக்கள்
நெருங்கிய போதும், இந்த “மாரியம்மன் காவியம்”
‘குஞ்சுத்தி’ இவைகளை மிகுந்த பக்தியுடன் தூபமிட்டு பரி
சுத்தமான இடத்தில் வைத்துப் பாராயணம் பண்ண விவர்த்
தியாவதுமன்றி, தனி வழிகளில் போகும்போது பாராயணம்
‘பண்ணிக்கொண்டு போனால் துஷ்டப்பிசாச, துஷ்ட மிருகம்
விஷதெஜங்குக்கள் விலகிவிடும். நம்பிக்கையுடன் பாராயணம்
செய்து பயணடவார்களாக! சுபம்!! சாங்தி!!!

மாரியம்மன் உற்பத்தி

அகவல்

ஓம் பூவினியமாதே கேளாய் உன்பொன்னடி காணவந்தேன்
மேவிய மாரியம்மா திருவளும் பொருந் தொண்ணுதோ
ஆதியாய் அதன்முடிவாய் அண்டபகிரண்டமாய் ஜம்பத்தோ ரட்
[சரமாய்]

சோதியாய் வெட்டவெளியாய்ச் சொருபமாய் நின்றவளே
ஹத்துக் காடமர்ந்தவளே, உதிரபெலி கொண்டவளே
பலவேலும் கொண்டவளே பரசுராமசீப் பெற்றவளே
சத்தி நூற்றிருபதும் சமயம் பதினைும் மிச்சமாய் மேலாயிருங்
[தவளே]

கெந்தம், பர்வதம், சடாருனியும் மானுகருகையும் மழுவொருகையும்
சங்கொருகையும் சக்காமொருகையும் பச்சைத்திரு வில்லும்
பறங்தோர் வேப்பிலையும்
இச்சையுடன் சென்றேகவரம் பெற்றவளே ஆதிபராபரியே
அரானுடைய தங்கையம்மா நாதமறவோங்காரி நற்பொருளால்
[மின் றஶக்தி

தக்கன் மகளாய்த் தானுதித்த வீரசக்தி பின்னும்
மலையரசன் பின்னையென வேயுதித்தாய் அன்னநடை மாதுமை
யுமசிருந்தா ளௌங்களம்மை கும்பத்துமாரியென்றும் கோவிந்தன்
[தங்கை

யென்றும் ஏழுபேர்கள்னியென்றும் ஏகபரா சக்தியென்றும்
வார்ச்சி சடைச்சியென்றும் வல்லபத்ர காளியென்றும்
ஆழிமால் தங்கை யென்றும் ஆச்சி மீனுட்சியென்றும்
தூர்க்கை அபிராமி யென்றும் சொல்லரிய பேச்சியென்றும் கண்
வந்துதித்த கண்ணகைத்தாய் யம்மையென்றும் [ணிலே
பரமன் திருவருளால் பாருலகில் பிறந்தாய் அதிகதவமாக வம்
[மையுமை

வீற்றிருந்தாள் வீற்றிருந்தா ளௌங்களம்மன் வெருநாள் தவமாக
வரம் வேணுமெனக் கேட்டாரே ஈஸ்வரநார் [என்ன
பாராமல் வந்தெனக்குப் பதினெட்டு முத்துவகைதாரா யெனக்
[கேட்டாள்

தார்குழலும்யப்போது அப்போ பரமேஸ்பரன் அன்பாய் மனதிரங்கி

கடுகுதிரி நெல்லுதிரி பஜனயேறி பொக்கிளிப்பான்
 இந்த நல்ல முத்துவகை ஈஸ்வரிக்குத்தான் கொடுத்தார்
 கொடுத்த நல்ல முத்துக்களைக் குறையாமலே வாங்கி
 இந்த நல்ல முத்தஞ்சை யானறிய வேறுமென்று
 ஈஸ்பரான் மேனியிலே கனகமுத்தைத் தானென்றித்தார்
 நெருப்புத் தண்லாக வின்றெரிய முத்துவகை
 அப்போ பரமசிவன் அதுபொறுக்க மாட்டாமல்
 பத்தினியே நீ யெனக்குப் பாரமுத்தை ஏனெறிந்தாய்
 நியேயெறிந்த முத்துக்களை நீ இறக்கிவிடு பத்தினியே
 வயதுசிறு பாலகர்க்கும் வயோதிபத்தோர் தங்களுக்கும்
 இந்தநல்ல முத்துக்களைப் போடாதே பத்தினியே
 வம்புகளுராத் தோர்க்கும் வாழ்வினைக் கெடுத்தோர்க்கும்
 துன்பங்கள் செய்தோர்க்கும்
 தொடர்ந்து நஞ்சி யிட்டோர்க்கும் கற்புகளித்தோர்க்கும்
 காமிரெங்கோர் தங்களுக்கும் இந்த நல்ல முத்துக்களை
 போய் ஏறியும் தாயாரே என்று வாக்குமே தான் கொடுத்தார்
 வரமுடைய அம்யனுக்கு.

முற்றிற்று.

மாரியம்மன் காவியம்

விநாயகர் துதி

அறிவு மிறிவு கிலியு மான சிவசோதி
 ஆதீயுடனே நடன மாடுமக மாரி
 கரியமால் தங்கையென வந்தமக மாரி
 காரணி பதம் பணிந்தே தமிழ் வழுத்த
 உரிய தொருகரி முகமுயனைய குடவயிறும்
 ஒதரிய நல்வாயுமான மும்மதமும்
 பெரியதொரு வெண்மரு பழமுயர்
 விகடத்த பங்கயத் தும்பி முகளைப் பணிகுவோமே.

ஞால்

அகில முழுதும் கிருபையான தீரிதலி
 ஆதியடனே நடனமாடு மகமாரி
 கரியலர் சவுந்தரி சடாதரி மாதங்கி
 சாயுட்சிய தேவி உனதாளினை வழுத்த
 வரைதங்கு மாதுமையும் மாலுமரங்கும்
 வள்ளி மணவாளன் மாதுலட்சமியும்
 ககனமுயர் கன்னனுர் கண்ணகியும் மனதிலுறை
 கர்ரணியு மெப்பொழுதுமே உதவி செய்வார்.
 ஆதி அபிராமி கெவுமாரி தீரிச்துவி
 அரவோக பரவோக ஆணந்தருபி
 சோதி மாதவி மாகாளி ரணதுவி
 தோடவில் நற்கருடருட நாடுபேதேவி
 வேதனைகள் நோய்பினிகள் தீவருமாரி
 மேவரிய பேச்சியென தசயனைய சத்தி
 பாதகமலர் துணையதாக அருள் நல்குவாய்
 பாரிலுயர் வீரபத்ரகாளி என்தாயே
 இந்துமுடி வேணி அரானேடு நடமாடும்
 ஈசுபரி ஏகபரா சோதி நவகாளி
 விந்தை மகிடாதூரன் தன்னுயிர் வதைத்த
 வேதாந்தருபி வினைதீர் வருமாதே
 என்தனக் குற்றவினை மக்கணுக்கன் பாக்
 எகமுறு கோதாரி வராம லென்றும்
 சங்தோஷ மாகவே நற்கிருபை தருவாய்
 தாயான நவகோஷ சக்தி என்தாயே
 ஈராறு நற்கரத்தவணை அருள்பவளே
 எகமுறு மிசருடனென்று முறைபவளே
 தீராத நோய்பினிகள் தீர்க்குமென் தாயே
 சேரிதனையே நிதங்காக்கு மென்தாயே
 நாராயணன் தங்கை யானவளும் நீயே
 நாலுயறை ஆகமபுராணம் நீதாயே
 ஆராயை நோய்பினிகள் தீவருளம்மா
 ஆதியே சிவழுத்து மாரி என்தாயே
 உம்பர்தொழு மம்பிகை எனும் சக்திநீயே
 ஒதரி வடவை தவசற்றவளும் நீயே

நம்பியே காத்தானை ஈன்றவனும் நீயே
 நாத ஒங்கார மறையானவனும் நீயே
 தும்பி முகனைத் தந்த சோதிபரை நீயே
 தூட்சாதி தூட்சமுறு சுந்தரியும் நீயே
 அம்புவியிலென்று மெமை ஆள்பவனும் நீயே
 ஆதியே சிவமுத்து மாரி என்தாயே
 ஊளிலினை கோதாரி தீர வருளம்மா
 உத்தண்ட தண்ட கேம்பீரி நீ அம்மா
 நாளுமுன் மக்கள் மனை காக்க நினை அம்மா
 நாரிகெவுமாரி திரிதலி நீ அம்மா
 ஏனுலகு வூற்ற உயிருக்குமிர் நீ அம்மா
 எங்கு மறவேவளத்தா நீ அம்மா
 தூஞுவருபரிகலத் தோகை நீ அம்மா
 சோதியே சிவமுத்துமாரி என்தாயே
 எட்டெழுத் தட்சா யதானவனும் நீயே
 ஏகமுறு மஞ்செழுந் துற்பனமு நீயே
 திட்டமுறு நவகோண சத்திப்பை நீயே
 திருமேவும் ஜம்பத் தோரட்சரமு நீயே
 நட்டனைய தான் நவசக்தி பரை நீயே
 நாற்பத்து முககோண நாயகியும் நீயே
 இட்டமுறு கோதாரி தீர்ப்பவனும் நீயே
 ஏகமுறு சிவமுத்து மாரி என்தாயே
 ஏகயா மீசரிடமென்று முறைபவளே
 ஈசகுக்கே முத்தெறிந்தவனும் நீயே
 காகமணி கோய்த்துயர் தனித்தவனும் நீயே
 நாற்பிரப் பங்கோல் பிழித்தவனும் நீயே
 பாகமுறு பதினூறு கோணபரை நீயே
 பகருடே கொடுக்கக பத்தினியும் நீயே
 அகமுறு வேப்பங்கர் காத்தவனும் நீயே
 ஆதியே சிவமுத்து மாரி என் தாயே
 ஜயமகள் வேப்பங்கராதி சிவ சக்தி
 ஆனந்தமாய் நடனமாடு மகமாரி
 ஒய்யதெரா நற்சடலை காத்தரென நற்குலி
 ஒத்திய பினமருங் தும்கண்ட தண்ட
 அய்யமுறு பரிகலத் தழுகு பெற பேச்சி
 அரானேடு திருநடன மாடுமகமாரி

வையமதி லென் கவரை மாற்றி அருளம்மா
யாதுவனர் பேச்சியென வாழு மாதாவே
ஓழியேவு மாதி ஓழியாயிருந்தாயே
ஒத்ரிய நற்சகமே புங்தாயே
வழியான கரகம துடுக்கை பெற்றுயே
வன்னமுயர் பொற் பிரம் போடெடுத்தாயே
எழியேன அஞ்சலென் றருள் புரிந்தாயே
என்றுமுன் மக்கள் மஜை காத்திருந்தாயே
அழியாத வேப்பநற் குலைபிடித்தாயே
ஆதியே சிவமுத்து மாரி என் தாயே
ஒதுலே னுன்புகளை ஆதி அபிராமி
ஒன்றுமறியா ஏழை யுன்னடியே நம்பி
நீதியாய் என் றுமே காக்கனினை அம்மா
நீள்புகள் சடைச்சி என நின்ற பததினியே
வாதுபுகழ் தக்கனுயிர் மானவைத்தவளே
வையமதி லாங்கிளம் தனை யுகந்தவளே
வேதணிகள் வாராயல் நீ கிருபைபுரிவாய்
மேவரிய பேச்சியென வாழுமாதாவே
ஒளவும் நொவும் ஜூயுமான சிவசக்தி
அறியும் இரியும் சிலியும் மானவளே
உவவும் நொவும் யவ்வுமான உட்பொருளே
ஒம் நமசிவாய யதி ஒற்றிருந்தவளே
செவ்வையுறு மாகாளிசிவ முத்துமாரி
தேவியே பேச்சி பரநாதி யபிராமி
சவ்வும் நொவளைய பதமே பணிந்தடியேன
சாற்றவே வந்த வினை தானகற்றிமும்
அக்கரமணிந்த பரனுரி மிருந்த நீ
அம்மையென அன்பருக் கருளே கொடுத்த நீ
சக்கர கரத்தவன் தங்கையென வந்த நீ
தந்திமுக நாதனேடு தம்பியருள் தாயும் நீ
தக்கவினை கோதாரி தானலைய வைத்த நீ
தாய் தந்தையான நீ சற்குரு தெய்வம் நீ
மைச்கருங் குளல்ளைய மதுரை வஞ்சியரே
மலையரசன் மகளைய பாதுபத்தினியே
கந்தமிகு காவேரிப்பூம் பட்டணத்திலுயர்
தருதுபுகழ் மானுகர் மகளைய திருவே

வந்துமின் வனுயிர் வதைத்து மதுரைப் பதியில்
 வல்வெரி எழுப்பியே வழிக்கை சேரி
 வெந்து மெரியாமலே நல்வரமளித்து
 மேதினி தனைக்க வரமானது கொடுத்து
 சந்தோஷ மாகவே கிருபை தந்தருள்ளேவு
 சத்தியே நாக மங்களையான திருவே
 நகரமுதலான சிவசோதி யராநிடத்
 தரிய பொற் கரமதுடுக்கை பொற்குளையும்
 வகரமுயர் பொற்பிரப்பங்கோல் மிஞ்சு
 பலவரமு மேற்பெற்ற வதீகதவ மயிலே
 நகரமுட னொதுகுகிளை மக்களை மஜைகர்றும்
 நன்மையொடு வாழ்கவருள் பண்ணு தமிழும்மா
 அகாமுதலான அவ்வும் சவ்வுமான
 ஆதிவள ராதியே அன்னை கண்ணகையே
 சஞ்சல மகற்றி எனை ஆளவந்தாயே
 சத்துரு சங்கரியே சகல கலையாதே
 கருசமலர் மீதிலுறை கண்ணயே பூலோக
 காரணியே சவுந்தரி கனக பத்தினியே
 மிஞ்சிவரு நவசக்தி வீரி கெவுமாரி
 மேலரிய பரிக்கூ கழுதுபெறு பேச்சி
 தஞ்சவென் றவர்விளை தலைத்தருள மயலே
 தாயான நவகோடி சக்தி என தாயே
 குயமருவு நாரணி பயங்கரி துந்தரி
 நனின கெம்பீரி நறைவிசு தொடைமேவு
 பசலைசெறி மார்பழகி பஞ்சாட்சாத்தி
 பரிபுர மலர்ப்புய யங்கய நிறத்தி
 கயல்கொள் வரிவிற்குவ மதிதுதலினமுகி
 காடனி தயாபரி கருனாகரத்தி
 தயவுவைத் தென்றுமே அருள்கிருபை புரியும்
 சக்திபரை உத்தமி கறுப்பாயி யம்மானே
 இடமுடை சிவசோதி எங்கெங்கு மாகி
 எவ்வுயிர் தமக்குமிக இன்பயது நல்கி
 அடவுசெறி அக்கினி தனித்துமே எந்தலுக்
 கதீகவாம் நல்கியே அங்புதந் தாழ்வாய்
 மடல்விள செழிங்கமல மாலை மார்பழகி
 பூனமதுராபுரியில் வந்தரென துவி

படவரைகளிசைய மிகு பல்லிய முளக்கமுறு
 மதுரை மீனாட்சியென வந்த பத்தினியே
 இணக்கமுடனே தேவர் புட்பமது சிந்த
 எழுலகிலுள் வர்களும் பதமிறைஞ்ச
 வணக்கமுடன் மாழுனிவர் வந்தழ வணங்க
 வளர்சித்தர் கின்னர்கள் மதிழ் சொற்களிசைய
 மனக்கடுமை பரிகலம் வந்து புடைதழ
 மாதவர் வணங்க மசிழ்வோடனி திருந்து
 இணக்கமுட னேழுபேர் மாரியென வந்த
 ஏகபரை சோதியே ஆதி அம்பிகையே
 தரையெங்கு முன்கிருபையா யிருந்தாயே
 தக்கபுகழ் மாரிமகளுக வந்தாயே
 உரைசெய்யும் மக்கள்மனை காக்க வந்தாயே
 உண்மைதரு மாறுமுகமாக வந்தாயே
 வரைதங்கு காசினிகள் வாழுவந்தாயே
 மாலைதனையே மனதா யுகந்தாயே
 கரைதங்கு மீரேழு புவன நாயகனே
 காரணச் செல்வமுறு காத்தவராயனே
 நகரெங்கு மனிதங்கு சிவகங்கை யனிபொங்க
 நரர்துன்ப மகலவுயர் பறையன்பு பெருக
 இயல்தங்கு தொட்டியச் சின்னை வென்றுமுன்
 புயல்தங்கு வலயமெங்கு மியல் சங்கை பரவ
 மகனன்பு பெறமாலை தனையன்று யனமென்று
 வருதுங்க மதிபனே மாரிதன மகனே
 ககனங்கள் செகமெங்கு முவர்சங்கை பெறவந்த
 காரணச் செல்வமுறு காத்தவராயனே
 பலனன்பு பெறவந்த பரயன் தனதருள் தங்கு
 பகர் சங்கை உமையைந்த னெனவந்த பரனே
 தலைதங்கு முமையைந்த னியர்சங்கை பெறவுந்தன்
 கதிதங்கு சிவவிள்ளு எனபந்த புகளான்
 சிலையுந்து பலர் விந்து வருவந்து மசுராது
 சிரநொந்து விழ அன்று பெருகின்ற திருவே
 ஆலைபுந்து கோதாரி அலைய அருள் புரிவாய்
 ஜயநூரென வந்த ஆதி உத்தமனே
 மதிதங்கு பானன்பு புரிகின்ற மிறையே
 வகைதங்கு சிவதொண்டர் பணிகின்ற பழையே
 துதிதங்கு பதமென்று மனதன்றி மறவேன்

துயர்கொண்ட கோதாரி அகல அருள் புரிவாய்
 கதிதங்கு என ஆன வருதுங்கு பரனே
 கடல்தங்கு மருஞைசல் னருள்தங்கு சுகனே
 கோதாரிகொண்ட பகைதுனப மகல அருள் புரிவாய்
 குருநாத னெனவெந்த குலமறைப் பொருளே
 யவ்வென்று மெளவென்று மினிய மறையென்றும்
 ஏகமாய் நின்ற பர நாதனுய் வந்து
 செளவென்று நெளவென்று சகலதற்பா மென்று
 தானென்று நானென்று சகல கலையாகி
 உவ்வென்று முயர் மறைப் பொருளதாய் நீ ஸின்று
 ஊழையூடுக் கங்காள வேடமது கொண்டு
 யவ்வென்று முச்சுடலையாடி விளைதீர்க்கும்
 வங்கமடு காயவெனு மாதி வயிரவனே
 அராவென்று மைந்ததருந் தன்பார் நுதல்வேர்க்கை
 அதனிலோ ராயிரம் சிரசு கொண்டுவந்து
 உரமுந்து தக்கநூர் வேள்வியை யழித்து
 உதவினேர் தங்களை வெருட்டிடு மிடத்து
 கரமு மீரா பிரமதான் புகழான்
 காத்திடு முனக்கபய மாயினேஜையா
 வெருவந்து கோதாரி வாராலருள் செய்
 வீரனே வீரபத்திர்சேவ குருவே
 இலகு புகழ்சேர் முத்துமாரி யபிராமி
 இயல்துர்க்கை பேச்சி காமாட்சி மின்ட்சி
 கலக விழிமாது கண்ணகை கறுப்பாயி
 கருதரிய வீரபத்ர காளி ரணவீரி
 தலமெங்கும் மேலான காத்தவராயன்
 தகுசெறி வயிரவருடன் கறுப்பன்னன்
 மதலைதங்கு குருநாதனையனர் மங்கவரும்
 அனுதினமு மருள்கிருபை தந்துதவுவிரே
 வருமனது செய்த பிழை மனதுமறியாது
 மலர்விழியி லுழன்றபிழை நுதலுமறியாது
 கர மதனிலுற்ற பிழை காமு மறியாது
 கருதுமுடல் செய்தபிழை உடலுமறியாது
 உரியபிழை செய்தது பொறுத்து மனதன்பாய்
 உண்மையுடன் ஈற்கிருபை தந்துதவி புரிவீர்
 பரிகலத் தாதியென வந்தவதறித் தம்மை
 பாதமலரென்று மனதே தூநி செய்வோமே

அழகுசெறி கன்னனூர் மாரியபிராமி
 ஆனந்தி தூர்க்கையரை அந்தரி மாதங்கி
 துளவணியு மாயாபுரத்தி கெவுமாரி
 சோதியென வாழ்முத்துமாது கன்னகையார்
 புகளமுறு பேச்சி காமாட்சி மீஞ்சி
 புகழ்கிருபைதா இவர்கள் பரிகலமனைத்தும்
 அளவற்ற கோதாரி அனுகாம லென்றும்
 அன்புடன் நற்கிருபை தந்துதனிரே
 இளம்தலை அழுதது தலைக்கண்டு தாயார்
 இன்பமொடு பால்கொடுத்தே வளர்க்கிலையோ
 தலைவுள்ள பாலவர் செய்குற்றமது போக்கி
 தயவுதந்தென்றுமே ஆளங்கிண அம்மா
 யலைகற்றுமேகநற் குழலழகுமாதே
 மாயாபுரத்தியே வளர் கன்னனூர் வாழ்
 புளகத்தினுயர் முத்துமாரி யெனவந்த
 பூவையே பேச்சியென வாழுமாதாவே
 இலகுபெறு புகளில் வருகுமரி சகோதரியே
 ஈசனூர் வரமதித்திருந்த பத்தினியே
 திறமான வடகையனல் மீதிருந்தவளே
 செகமெங்கு முய்ய அறமே வளர்த்தவளே
 நறமேவு சீதான் தங்கையானவளே
 நான்முகன் சிரசிலொரு சிரமெடுத்தவளே
 உறைகமல பதயோக கயிலை நாரணியே
 உண்மை தந்தெமையானு முழையம்மை திருவே
 அனவாத கவியாணி யதிருப நாரணி
 அகிலமுழு தறமே வளர்த்த அபிராமி
 மனமகிழ்ந் தன்புதரு மாயிமகமாரி
 மாதரி துரந்தரி மதன கெம்பீரி
 கனகநற் கயிலைவளர் காவிஞாதரியே
 காளிதனை அன்பினெடு மானுமாதாவே
 எனதுபகை வினைதீர வந்த உமை அம்மையே
 ஏகபரமேஸ்வரி பாதகமலர் துஜனயே.

பலவரிக் காவியம் முற்றிற்று.

சின்னக் காவியம்

அமிர்த பரிபூரணி நளின விளி காரணி
 அன்னபரிபூரணி சொன்ன மருள் பாகரி
 திமிர்ததிமில் மதியென் நடனமிடு மகமாரி
 தேவர்தொழு தேவிதன் தாளினை வழுத்த
 குமிர்த நல்வாயு மும்மதமு யிருபுயழும்
 குடவயிறு நுதல் வீழுய முடைய மார்பழகும்
 திமிர்தமா மும்மதத்தெந்து கரமுடையதொரு
 தொந்திவயிறன் சரணமென்று நற்றுஜனயே
 துணையான கன்னனுரூர் மகமாரி அம்மைதான்
 தொழுதவர்க் கருள் கொடுத்தினி துகந்தருளி
 இக்னையான தெய்வங்கள் புளிமிதிலுண்டோ
 உன்கிருபை தந்துநீ எங்கள் நோய் தீர்ப்பாய்
 கணையாழி கையில் தரித்தவன் தங்கையே
 காவலாயிருமென்று கரத்தாசை யீன்றுய்
 துணையாக வந்துநீ அபயமே அபயமே தருவாய்
 சோதியே ஆதியே மகமாரி அம்மனே
 மகமாரி என்றுஜை நினைப்பார் தமக்கு
 வாதமொடு பித்தஞ் சிலேற்பனங் கண்ணேய்
 பகைதோழி மானதொரு நோய் கிரக தீவினைகள்
 பாடுபட்டோடுமேன் நாமங்கள் சொன்னால்
 அகமகிழ்ந் தஞ்சலென் றருள்கிருபை புரிவாய்
 அனலெலும் கனல்தணித் தாஞும் நீ அம்மா
 சகலகலை வல்லியே கன்னனுரூர் வந்த
 சக்தியே சித்தியே கமலா சனத்தியே
 கமலமுக மழகொழுது தெரிவை யுமையவனு நீ
 கலைபல தெரிதொழுகு மாகர சிவாய நீ
 அயல பரமேஸ்பரி விமல கிருபாகரி
 அரலோக பரலோக அனந்தருபி நீ
 கமலமக மேருதஜை வில்லாய் வளைத்த நீ
 காமலேடு தக்கன் சிரந்தஜை ஒடித்த நீ
 அஜைவாதமுங் கிருபை தந்து ரட்சிப்பாய்
 அதிகவர முடையதொரு மகமாரி யம்மனே
 அதிகவர முடையதொரு தவசது புரிந்தாய்
 அத்தனர் கிருபைதந் தகமகிழ்ந்தாய்

மதீவதன முடையதொரு மங்கைந் அருளோன்ன
 மாமறையு முத்துநீ தாவென வுரைக்க
 கதீயாவு பிறைதுடே நாதலும தருளால்
 கன்னுவதலு மோரோன்று சோதிக்க நல்ல
 சத்ரமொளி கனல் தணித் ததிகவரமே பெற்ற
 சத்தியே கன்னனுர் மகமாரி யம்மனே
 கன்னனுர் வந்தநீ கம்பையில் வாழ்ந்தநீ
 கரகம் தொடுத்தநீ குலியது பிடித்தநீ
 முன்னமே வந்தநீ முப்புர மெரித்தநீ
 முவர்தொனு மூர்த்திநீ மூவுலகை யாண்டநீ
 புன்னுமரை தேவிநீ புன்னைநிழல் வந்தநீ
 பங்கயன் தேவிநீ பாரளந்தவருநீ
 அன்னையே மின்னையே எனை ஆளவந்த
 ஆதியே சோதியே அகில நாரணியே
 நாரணி நால்வருண சாதனைக் காலால்
 நவரத்ன நால்வேத நல்விரத மீந்து
 பூரண மதானபொற கும்பமது வைத்து
 பூவையர்கள் மலர் சொரிக்தே கவரிவீச
 வாரணத்தேவர் வலுவிரர் படைசூழ
 வாசகு தன்னைவட மாகவே பூட்டு
 காரண மதான பொற தேர்மீதி லேறிவரு
 கன்னனுராட்சி காமாட்சி யானவளே
 ஆச்சி நீ அபிராமி யாகவந்தாயே
 ஜயஞ்சே பரிகலஞ்சுள வந்தாயே
 பேச்சிநீ பெருமாஞ்சன் பிறங்தாயே
 போன மினுட்சி யாகவந்தாயே
 காட்சிதந்தே சேரி காக்க வந்தாயே
 கனல்தணித் தினித்திக வரமனித்தாயே
 வாட்சி சடைச்சி யென வந்தவரும் நீயே
 வழவான ஆயிரம் கண்ணியானவளே
 ஆயிரங் கண்ணிர் அகிலமுழுதாளிநீ
 அட்டா மதான நீ அக்கினி தணித்த நீ
 வயிறுபுயத்திநீ வேத முதலான நீ
 வேதாந்த ருபிந் வேதனை தணித்த நீ
 காயுகமலாட்சிநீ காமன் சிலைச்சி நீ
 கர்சினி முலைச்சி நீ காரண றிறத்தி நீ

தாயுநீ தந்தைநீ தந்திமுகஜீப் பெற்ற
 தையலே மகமாரியான மகமாரியே
 மாதரி புரந்தரி வரந்தரு குமாரி
 மாசது விலாத் பதிபோ ஸழகினுலே
 ஆதரி யுனுதா விலா லொருவருண்டே
 ஆருவவிசேயத்தின ஆளுகினை அம்மா
 பாதரி தரித்தபர நாதருடனுமே
 பாதமலரே துணிப்பாரா பவானி
 நாதரி நடம்புரி நலம் புரிவராகி
 நரவோக பரவோகக்காரி அம்பிகையே
 அம்மைநீ அமிர்தத்தி லன்றுதித்தாயே
 அழகான அலரிமவராகி வந்தாயே
 செம்மைநீ தேசியின் கனியுகந்தாயே
 செவ்வந்தி மலர்மீது சேர்ந்திருந்தாயே
 எம்மை யாழிசன் மகளாக வந்தாயே
 எழிலான எக்கிளிங் தனில் வளர்ந்தாயே
 உன்மையா அக்கினி தனினுதித்தாயே
 உலகு தனிலதிக வரமான நற்ஷாட்சியே
 உலகுதனில் மகமாரியா யவதரித்து
 ஒதரிய முத்துவகை தான்து உகந்து
 நலமான ஈசருக்கே முத்தெறிந்து
 நாரிஉமையாய் வந்து நற்கிருபை செய்து
 கலைசெறியு மாரி உருவாகியே வந்து
 காத்தானை நலமதாகவே யீன்றும்
 நலமான தொட்டியன் னிடமாக வந்த
 நாதநா ராயனை தங்கையானவளே
 நாதனார் நான்முகன் கட்டனை இருந்தாலும்
 நாடுமோ உனையன்றி நம்பின பேர்க்கு
 வேதனைகள் முடுகுமோ நோய்பினிகளனுகுமோ
 வேறுமொரு துஷ்ட பிசாகவினை வருகுமோ
 பாதமே கதியென்று நம்பின பேர்க்கு
 பயமு முன்டோ செத்தபினை முயிர்கொள்ளாதோ
 நீதியோ உன்னை னினைப்பவர் கிடறுவர
 நீதியோ சோதியோ காத்தவராயனே
 காத்துநீ சேரிகளல் மாற்றவந்தாயே
 கட்டாரி சொட்டை யும் கையம்பு சவளம்

மாத்திரைக் கோலுடன் சாற்று பரிவட்டம்
மத்தள முடுக்கை தலில் முக்க விருதுத
நாற்றிசை களெங்கினும் கீர்த்தி ஒலிபாட
நான்மறைக்கோத வெண்காமர மிரட்ட
போற்றி செய்தே புஷ்பமாரி மழைபொழியவரு
பூலோக ராசனே ஈஸ்வரி பாலனே.

வாழி

ஈசனுடன் நாலுமறை வேதநுதல் வாழி
இந்துமதி ஒத்தளக ஈசபரி வாழி
வீசுபுகஞ்சடய ராசசிங்கமும் வாழி
வினைசென்னல் மழைபெய்து நீட்டே வாழி
வாழ்முள்ள நாடுநகரங்களும் வாழி
வரிசைபெறு விஸ்வர்க்குலம் யரபுமிக வாழி
ஆசதமிற் குற்றம்பொறுத்து நிதம் வாழி
அமிர்த பரிழூரணி வாழ வாழியதே.

மங்களம்

அரியும் மரையும் யரையும் என்று மங்களமே
அரசர் செங்கோல் நிதந்தனைக்க மங்களமே
தெரிய மறையுன்னு சிவசமய மங்களமே
சென்னல் யழை உன்னுபுவிவாழ மங்களமே
உரைசெய் தமிழ்மாலை பகர்வொரு மங்களமே
உலகிலுள்ள சோய்பிணிக்யகல மங்களமே
பரைவதுள் புவியிலருள் மேவு பரையான
பகர்முத்துமாரிபத மலரு மங்களமே.

அம்மன் சூருத்தி

- சீர்பொருந்து கைங்கரனே திருமால் மருகோனே
- 1 கார்பொருந்தும் யானைமுகக் கணபதியே கற்பகமே பார்பொருந்தும் கண்ணகையார் பழிவாங்கிக் குளிர்ந்தகதை
  - 2 ஊர்செவிக்கப் பாடுகின்றேன் ஒர் பிழையும் வராமல் ஒர் பிழையுஞ் செய்யாத உலகுபுகழ் கோவலரை
  - 3 பெருமழுவாத கொல்லுவித்த பிழைமாறனெனவஞ்சுத் தகருதிய வாயர் யஜீனகனல்ஷனச் சாபமிட்டு
  - 4 இருமுலையும் குளிர்ந்தகதை யானுரைக்கக் காப்போமே காளிப்பூம் பட்டணத்தில்
  - 5 வாழ்வணிகர் தன்குலத்தில் என்மாதே குளிர்ந்தருள்வாய் இளை வேம்பின்கீழே இருந்து வருந்தாமல்
  - 6 வளமை பெரிதுடைய என்மாதே குளிர்ந்தருள்வாள் நிகாமனுக்கு மகிழ்ந்தவரம் கொடுத்து
  - 7 நாகமணி வாங்க நயந்தாய் குளிர்ந்தருள்வாய் சொற்பெரிய மானுகர் துய்யகுலத்தே யுதித்த
  - 8 சாபமணிதான் தரித்த என்தாயே குளிர்ந்தருள்வாய் என்னேரமு யெண்ணி மேலான கோவலாக்கு
  - 9 வன்னி வழிநடந்த மாதே குளிர்ந்தருள்வாய் யாதவிக்குப் பொன்தோற்று வாழிவணிகர் தன்னுடனே
  - 10 காதலித்துப் பின்போன எங்கன்னியே குளிர்ந்தருள்வாய் காவரிப்பூம் பட்டணத்தைக் கைவிட்டகன்ற பின்பு
  - 11 பூத்தமலர்ச் சோலையிலே புதுந்தாய் குளிர்ந்தருள்வாய் சாற்றரிய தக்க வந்தியனுர் தன்னுடனே
  - 12 பூவிரியும் சோலையிலே புதுந்தாய் குளிர்ந்தருள்வாய் ஒடத்திலேறி உயர்காவரி நூன் கடந்து
  - 13 தேடரிய தென்மதுரை சென்றுய் குளிர்ந்தருள்வாய் கொக்கினமும் புள்ளும் குழலோசையும் கேட்டு
  - 14 தக்கவழி நடந்தாயே குளிர்ந்தருள்வாய் தென்னம்பழும் சொரிய தேமாங்கனியுதிர்
  - 15 மன்னிவழி நடந்த என்மாதே குளிர்ந்தருள்வாய் கோலப்பதி தனக்கு கோவலனுர் போனபின்பு
  - 16 துக்கப்பதி கடந்த தோகாய் குளிர்ந்தருள்வாய் கட்டிக்கிடந்ததொரு காற்சிலம்பு ஒன்றெடுத்து
  - 17 செட்டிக்கோவலனுர் சென்றுர் குளிர்ந்தருள்வாய் யஜீதோளிக்கும் தோழான் வணிகர்களைக் கொல்லுவித்து

- 18 சொற்பனத்தைக் கண்டெழுந்த தோகாய் குளிர்ந்தருள்வாய்
தேறிய கனவை திரும்ப விடைச்சிக்குரைத்து
- 19 சீரி மதுரையிலே சென்றுய் குளிர்ந்தருள்வாய்
தன்கணவன்பட்ட கழங்கேதேழுயே நடந்து
- 20 அன்புடனே வந்துயிரை மீட்டாய் குளிர்ந்தருள்வாய்
தட்டானார் முன்கொண்ட தலைவர் தனியகன்று
- 21 பட்டமேரா என்றழுத பாவாய் குளிர்ந்தருள்வாய்
கூறும் மொழிகளைல்லாம் கோவலனார் தான்கேட்டு
- 22 ஏதோ அபிமானம் என்றார் குளிர்ந்தருள்வாய்
வாசலது பூந்து வந்த உயிர் போனபின்பு
- 23 பூசலிடைப் பாண்டியஜைப் போனுய் குளிர்ந்தருள்வாய்
தீதறியாக் கோவலரை தென்னவனார் வெட்டுவித்த
- 24 எதுகுறையாலோ வென்றாங் குளிர்ந்தருள்வாய்
பட்டேன் பழியெனவே பாண்டியனும் போய்விழுந்தான்
- 25 கொண்டாளோ கண்ணகையாள் கோவலரைக் கொன்றதற்
தட்டான் பொடியாக தார்வேந்தன் நீருக [காய்
- 26 தட்டாஜைச் சுட்டெரித்த தாயே குருந்தருள்வாய்
நல்லவரம் தங்கள் முன்னே நாகமணி தான் வாஸ்கி
- 27 கொல்லாமல் பாண்டியஜைக் கொன்றுய் குளிர்ந்தருள்வாய்
எண்ணில் வரும்பழிக்கு எண்ணவொண்ணுப் பழிவாங்கி
- 28 சொல்லரிய தென்மதுரை சுட்டாய் குளிர்ந்தருள்வாய்
ஒடியே ஏழுகதவடைத்தான் பாண்டியனும்
- 29 ஏழுகதலூரூவ மார்புருக தைத்ததுவே
சதிகேடு செய்தவிஜை வேந்தனை யகன்ற பின்பு
- 30 பொதுவிடம் தனிலே போனுய் குளிர்ந்தருள்வாய்
வாளொன்றெடுத்து வலமுலையைத் தானாரிந்து
- 31 கோலாடைபாகத் துரிந்தாய் குளிர்ந்தருள்வாய்
அரிந்த முலையோடும் சொரிந்த குருதியுடன்
- 32 இடையகந்தனிலே ஏந்தினையும் சென்றனனே
விரைந்துமலை புகுந்து வெண்ணை தனியளிவந்து
- 33 அரிந்த முலையதனில் அங்கவழஞும் அப்பினனே
யதுராபுரித் தெய்வம் வால்மதஜை தான்கேட்டு
- 34 சதுராக வேகங் தனிந்தாய் குளிர்ந்தருள்வாய்
ஆயர்குலப் பாவையாள் அன்னமே தார்குழலே
- 35 தூயவனச் சோலை அடாதே குளிர்ந்தருள்வாய்
எச்சேரிவேகிழும் மிடைச்சேரி வேகாமல்

- 36 பட்சேரி வேகிலும் பறைச்சேரி வேகாமல்
என்முலை குளிர்ந்தாப்போல் நீரும் குளிர்ந்தருள்வாய்
- 37 சொற்பெரிய மானுகர் துய்ய குலத்திலுதித்த
கற்புநெறியுடைய என் கண்ணி குளிர்ந்தருள்வாய்
- 38 என்னுமெற் செய்தவினையால் இல்லமாறன் பதியளித்து
நன்று யபிமானம் நயந்தாய் குளிர்ந்தருள்வாய்
- 39 கூடலது கடந்து கோவலரைத்தான் கண்டு
ஏது மபிமானம் மென்றுய் குளிர்ந்தருள்வாய்
- 40 தன்கணவன் பட்டதிசை யதனைத்தான் கோக்கியே
பொன்னுலகம் வீற்றிருக்கப் போனும் குளிர்ந்தருள்வாய்
- 41 தேவர்களெல்லாம் திருவாகனத் தேரேற்
கோவலரை நீங்காத என்கோதாய் குளிர்ந்தருள்வாய்
- 42 வாராய் புருவினமேமனர் மாதியைக் கைத்தொழுவோம்
ஒதாய் புருவினமே ஓம் நமசிவாய மென்றும்
- 43 கோலப்புருவே கோடுவரா வெற்றிலையே
அண்டலைய கோபம் என்கோதாய் குளிர்ந்தருள்வாய்
- 44 கொண்டலைய கோபம் என்கோதாய் குளிர்ந்தருள்வாய்
ஆல்போல் தழைத்து அறுகுபோல் வேரோட்
- 45 முங்கில்போல் சுற்றறும் முசியாமல் வாழியவே
பாழ்நேர் வாழி பழுதகற்றினேர் தான் வாழி
- 46 கேட்டோர்கள் வாழி கிளைமன்னர் வாழியதே.

அம்மன் குருத்தி முற்றிற்று.

—
தேவி துகை

சன்னி, பேய், சிரசு, தோண்ட முதலிய
சுலவற்றிற்கும்

கு லை அ டி க் க.

அரி ஒம் நமோ! பச்சை ஸ்ரீமும் பவளவாயும், அரையில் கட்டிய சந்திர காவிப்பட்டும் ஒட்டியானமும் மார்பிலிட்ட நால் மரலையும் கழுத்திலிட்ட ஆபாணமும் காதிலிட்ட கவசகுண்டலமும் கிரிடமும் தீகளேங்கிய இனமாது முல்லையும் நவரத்தினமாகிய பல்லும் மூக் குத்தியும் சிலம்பும் சிங்கக்கெங்கியும் மானினாகை மழுவொருகை சங்கொருகை சக்கரமொருகை அன்பார்க்கு சொர்ணமளித்திகோ மும் மஞ்சாதென்னும் மத்தியகரமும் துலங்கிய விபூதியுமாய் எழுங் தருளியிருப்பான் யென்னமை மோகாம்புரி மாங்கல்லமாது நீயே சிவாகா ஓம் அங்கு றின்ஸ மத்தே சாத்தே மரிசெய் சாத்திரி நீலி நீலி மோகாம்புரி நீலகண்டி மோகாம்புரி தூளி தூளி தூராளி உச்சாடு உச்சாடு பூதப்படையும் போகாவிதியும் பீச்சி பிததத்தீயும் பிழசன்றியும் சனித்த சன்னியும் சன்னிவகை பதினெட்டும் விட்ட பிசாசு வைத்த துனியமும் ஆலகாவமரத்தில் ஆணி அறைந்ததும் யன்னுறையில் புதைத்த பல பல துனியமுள்ளதும் வயிற்றுக் கழிச் சலும் மலருசலும் மறிப்பட்டதும் எட்டுக் குழந்தியும் கூடிய நஞ்சும் வேதாள பூதமும் மூன்று கப்பிளவை முன் கண்டமாலை காலஷயரிப்பு அரையினில் புத்துடன் பத்தெனுர் துடையினில் படுவன் தொண் னூற்றுறும் ஜனுற்றனப்பது நானுவெயியும் கண்ணக்கிரந்தியும் கண்ணை கண்ட மாலையுமின்றி எழுந்திடு மீளா வியாதியும் இருமல ஞேகும் எண்பத்துமுன்றும் தலைவலி துலை தண்டுப்பிளவையும் அண்டவாதம் அடங்காக கழிச்சல் பொதிக்கரப்பான் புத்துடன் கண்வலி காயாம் பூக் காச்சல் கண்ணில் சிகப்பு விழிகண் குருடு விழி மினுயினுங்கல் குவளைச்சலங்கி குத்துவிப்பகுதி நாகபடலம் நந்தைப்படுவன் புருவ வாதம் புகை எழும் புண்ணும் சுருக்குடன் இனைப்பும் முடக்கிய வாதம் முப்பத்துமுன்று எழுந்திடும் வியாதி எழுபத்திரெண்டு தேன் றியவியாதி தொண்ணுறைது பிறழுலை கட்டு கட்டு கரிமுகனே வெட்டு வெட்டு வேலாயுதத்து ஆணை சுட்டெரி சுட்டெரி ஏனெடா கெடுவா நானெடா மோகாம்புரி தீண்டாதவரை தீண்டுவதேதடா சிவனடியாகர அனுகுவதேதடா திருக்கம்பியாய ஜயன் கோவில் அதீரப் பிழேங்கி மற்றுமுள்ள கோவில் மண்டு தயிட்டு சாமுண்டி கோவில் தளவாயெந்தது உள்ளுறங்கள் பேசி வங்கேதன் வாளா வறுத்திடு விழியாலெரித்திடு சிந்தியிற் தீயால் சினக்கும் மோகாம்புரி அம்மை காத்தாலறுத்த மோகாம்புரி எரி எரி திரிபுரமெரிய அகோ உருத்திசாயா நடோ ஒடம்மா ஒடு.

அம்மன் உற்பத்தி முற்றிற்து.

குட்டாமணி

உவ்ளமுடையான்

இதில் நட்சத்திர கிள்ளு, இராசி கிள்ளு, சிரக கிள்ளு, யோகங்கள் கணிக்கும் விதி, திதி, ராசிப் புணர்ச்சி சக்கரம், முகூர்த்த விதானங்கள், விவாகம் செய்ய, காது குத்த, முழி தரிசனம் செய்ய, விதை விதைக்க, கதிர் அறங்க, தானியம் கொண்டு வர, தர்னியம் வாங்க, யரத்திரை செய்ய, மாடு ஆடு, முத ஸானாவை வாங்க, விற்க, வீட்டிற்கு சிலம் எடுக்க, வீடு கட்ட, ஞிடபுக, கிணறு வெட்ட, கிணற்றிற்குரிய இடம், வகுக்க, விவாகப் பொருத்தம் பார்க்க, சங்கராந்தி பலன், ஜூன்ம நட்சத்திர பலன், சிரகபளி வேடக்குறி பிறைக்குறி, மீனப்பொருத்தம், பஞ்சபகுபி பலன், பஞ்ச பகுபி புணர்ச்சி சக்கரம், பேர்பொருத்தம், நட்டமுட்டி சிந்தனை பூசல்லிய சக்கரம் பலனுடன், பூசல்லியமுட்டி காலசக்ர ஆண்டும் பலனும் சக்கரத்துடன், திசாபுத்தி, அந்தர பலன், சிரகங்கள் ஒன்பதுக்கும் உரிய கணிதம், சிரகசாந்தி முறை, சிரகண பலன், சத்துரு ஈசம், கன்வர் பெயர் அறிவது ஆகியவை போன்ற 300 சோ திட சம்பந்தமான விஷயங்களைத் தாமே பார்த்து பலன் அறியுமாறும் சோதிடர்களும் இவ் விஷயங்களை இங்குவில் கூறியவாறு பலன்களை கூறினால் பலன்கள் ஒருபோதும் பிழையாகாது.

சோதிடமென்பதே என்ன வென்று தெரியாதவரும் இரு
உதவியின்றியும், சோதிடர் உதவியின்றியும் தங்கட்டு வரும்
நண்மை தீழைகளை அறியவும் சாதகக்ஞரிப்பு எழுதவும்
மற்றும் சோதிட விஷயங்களிலும் 60-காட்சளில்
வல்லவர்களாகத் திட்டம்

பிரம ரகசிய

சோதிட அரிச்சுவடி

(9 பாகங்கள்)

என்னும் புத்தகத்தில் சோதிடம் தெரியாதவரும் ஜாதகம்
கணிக்க, அஷ்டவர்க்கம் கணிக்க, கேசரா பலன், பண்ணிரு
பாவ பலன், கட்சத்திர பலன், திதிபலன், யோகபலன், வார
பலன், மாத பலன், கரண பலன், பாவ பலன், தொபுத்தி
பலன், கிரகங்களின் குணச்சகர விளக்கம், பிறங்க மூங்கை
ஆனால் பெண்ணு என அறியும் விபரம், பெண்கள் ஜாதகம்
களில் அழகு, பதிவிரகை, நடத்தை, புத்திரர், மலடி, அமங்
கலை, குணம், ஆரூட பலாபலன் விபரம் ஆகியவைகளையும்
இன்னும் அடிக்க சோதிட சம்பந்தமான விஷயங்கள்
அனைத்தும் இந்த ஓர் சோதிட நூலில் மட்டுமே அடங்கி
யுள்ளது.

இறர உதவியின்றி தங்கட்டு தாமே கலபமாக அறியக்
ஷதியாறு பலசக்கரங்களுடன் விரிவாக எழுதப்பட்டுள்ளது.

தமிழ் பண்டிகரும், நேட்டவை டாக்டரும், பஞ்சபகல்
கணித சோதிடரும், பல சோதிட, வைத்திய, மாந்திரீக் தூல்
களுக்கும் ஆசிரியராகிய ஸ்ரீமான் கொரக்கோட்டை
ப. வட்டவேல் செட்டியார் அவர்களால் இயற்றப்பெற்ற
இந்தால் மல்ல கடிதத்தில் அச்சிட்டு உயர்ந்த பைண்ட்டுடன்
ஷதியது.

விலை ரூபா 3.50

[தபாற்செலவு 50 சதம்

சாம்வதி புத்தகசாலை

175. செட்டியார் தெரு. :: கொழும்பு-11.